

ση, ὁ δὲ ἐκ Βρέμης διδάκτωρ Μάϊερ περὶ τῶν *Rosengarten*. Τὰ λοιπὰ πέντε τμήματα ἐργάζονται ἐπίσης ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς προτεραίας προπαθέντων ζητημάτων, ὧν τὸ ἐξαγόμενον διακοινωθήσεται ὑπὸ τῶν προέδρων ἐν τῇ τετάρτῃ γενικῇ συνεδρίᾳ.

Ἐν τῇ σημερινῇ τρίτῃ γενικῇ συνεδρίᾳ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγ. Ἐκστὰιν, ὠρίσθη μετὰ βραχείαν συζήτησιν ὡς τόπος διὰ τὴν προσεχῆ τῶν φιλολόγων συνέλευσιν τὸ *Ινσμπрук*, ὠρίσθησαν δὲ καὶ τὰ κατὰ τὴν ἐκδρομὴν πῶν μελῶν τῆς συνελεύσεως, ἥτις καὶ ἐγένετο πανηγυρικῶς διαρκέσασα ἀπὸ τῆς 2 μετὰ μεσημβρίας μέχρι τῆς 10.

Τὴν 4^ῃ ἡμέραν σάββατον, ἐγένετο ἡ τετάρτη καὶ τελευταία τῶν φιλολόγων συνεδριάσις. Ἐν τῷ ἰνδογερμανικῷ τμήματι ὠμίλησεν ὁ ἐκ Λειψίας καθηγητῆς Βίνδισχ περὶ τοῦ ῥήματος τῆς κελτικῆς γλώσσης, εἶτα δὲ ὁ ἐκ Βόννης καθηγητῆς Ἰωάννης Σμὶτ περὶ τοῦ χωρισμοῦ τῶν ἰνδογερμανικῶν γλωσσῶν.

Ἐν τῷ γερμανικῷ καὶ ρωμανικῷ τμήματι ὠμίλησεν ὁ ἐκ Λειψίας διδάκτωρ Σχούχαρτ περὶ τῶν συντακτικῶν μεταβολῶν ἐν τῇ μέσῃ καὶ μεσημβρινῇ ἰταλικῇ γλώσσῃ, ὁ δὲ ἐκ Ζυρίχης καθηγητῆς Γρέδερ περὶ τινος τέως ἀγνώστου γλώσσης τοῦ “*Chanson de geste, Eierahras*”. Ἐν τέλει δὲ ὁ ἐκ Λειψίας διδάκτωρ Ἰακώβης (Jacoli) περὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν πηγῶν τῆς γερμανικῆς γλωσσολογίας.

Τὸ μαθηματικὸν τμήμα ἐνσχολήθη περὶ τὴν προκαταρκτικὴν μέρφωσιν τῶν διδασκάλων τῶν μαθηματικῶν καὶ φυσικῶν ἐπιστημῶν ἐν τοῖς Γυμνασίοις.

Ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ τμήματι ὠμίλησαν διάφορα μέλη περὶ ἀρχαιολογικῶν ζητημάτων, πρὸς δὲ τοῖς ὁ διδάκτωρ Κούρτιος περὶ ἐπιγράφων καὶ ἀρχαιοτήτων ἐλληνικῶν τινῶν νήσων, καὶ ὁ Σναϊνδερβιτ περὶ τοῦ Παρθικοῦ βασιλείου.

Ἐν τῷ τμήματι τῶν νεωτέρων γλωσσῶν ὠμίλησεν ὁ διδάκτωρ Σμὶτ περὶ τῆς παιδαγωγικῆς ἀξίας τῆς ἀγγλικῆς συντάξεως καὶ ἕτερος ἐκ Βερολίνου διδάκτωρ περὶ τῆς Ἐγκυκλοπαιδείας τῆς φιλολογικῆς ἐπιστήμης ὑπὸ *Buekh*.

Ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ τελευταίᾳ γενικῇ συνεδρίᾳ ἡγόρευσαν ὁ μυστικὸς σύμβουλος διδάκτωρ Τισσενδόρφ περὶ παλαιογραφικῆς, προτείνας σύναμα καὶ ἀναμύρφωσιν τῆς ἐλληνικῆς γραφῆς, διότι κατ' αὐτὸν ἡ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει εἶναι

ἐσφλμένη. Μετὰ ταῦτα ὠμίλησεν ὁ διδάκτωρ Μύλλερ περὶ τοῦ βαθυρουστάτου *Ἑλλήνος φιλοσόφου Πλωτίνου*. Εἶτα δὲ ὁ ἐνταῦθα ἀγγλομερικανὸς ἱερεὺς Βίτσορδ περὶ καθολικοῦ τῶν γλωσσῶν ἀλφαριθμοῦ. Ἐν τέλει τῆς συνεδριάσεως οἱ πρόεδροι τῶν διαφόρων τμημάτων ἐκαινοποίησαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἡ εἰκοστὴ ὁγδόη τῶν φιλολόγων συνέλευσις ἔληξε διὰ πατριωτικῆς προσφωνήσεως τοῦ καθηγητοῦ Ἐκστὰιν ἐπὶ τῇ πρώτῃ συνελεύσει ἐν τῷ γερμανικῷ βασιλείῳ. Τελευταῖος πάντων ὠμίλησεν ὁ ἐξ Ἀμβούργου διδάκτωρ Ἰωάννης Κλάσεν ἐκφράσας ἐν ὀνόματι τῆς συνελεύσεως τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Λειψίας ἐπὶ τῇ φιλόφρονι ὑποδοχῇ, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐπεδείξατο εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν φιλολόγων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Πρὸ τινος καιροῦ ἀπέθανεν εἰς Ρότερδαμ κύριός τις λίαν πρωτότυπος, ὁ μεγαλύτερος ἴσως καπνιστῆς καὶ ζυθοπότης τοῦ κόσμου. Οἱ συμπατριῶταί του καὶ συνάδελφοί του τὸν ἐπωνόμασαν βασιλεῖα τῶν καπνιστῶν.

Κάτοχος μεγάλης περιουσίας, ἀποκτηθείσης εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν πανικῶν, ὁ Κ. Βάν Κλάες ἔκτισε πλησίον τοῦ Ρότερδαμ μεγαλοπρεπὲς μέγαρον. Τὸ μέγαρον τοῦτο περιεῖχε περίεργον συλλογὴν, τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ διακεκρυμένοι περιηγηταί, οἱ διερχόμενοι τὸ Ρότερδαμ, προθυμοποιεῖτο νὰ ἐπισκερθῶσι. Θὰ ἦτο ἀναμφιδόλως, νομίζετε, συλλογὴ εἰκόνων αὐθεντικῶν τῶν φλαμανδῶν ζωγράφων *Van Dyk*, *Τενιέρ* κτλ. Οὐδόλως.

Ἐν τῷ μουσεῖῳ τούτῳ ἦσαν ἐκτεθειμένα, ταξιθετημένα κατ' ἐθνικότητα καὶ χρονολογικὴν τάξιν ὅλα τὰ πρότυπα τῶν καπνοσυρίγγων (*pipes*) ποριστῶντα κεφαλὰς ἢ γελοιογραφίας ἀνθρώπων, ζώων, ἀνθέων, λαχανικῶν, ὅλους τοὺς τόπους τοῦ καπνοῦ, κτλ. Ὁ ἐξοχος Βάν Κλάες μετεχειρίσθη τὴν ζωὴν του καὶ ἐξώδευσε μυθώδη ποσὰ πρὸς σχηματισμὸν τῆς παραδόξου ταύτης συλλογῆς. Ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ θανάτου του, τὸν ὁποῖον ἠσθάνετο πλησιάζοντα, ὁ ἐκκεντρικὸς οὗτος ἄνθρωπος προσεκάλεσεν ἕνα συμβολαιογράφον φίλον του καὶ ἐξοχον κα-

πνιστήν. Τῷ ὑπηγόρευσε τὴν διαθήκην του, ἔχουσάν οὕτω :

» Ἐπιθυμῶ, εἶπεν, ἵνα οἱ ἐγγύριοι καπνισταὶ προσκληθῶσιν εἰς τὴν κηδεῖάν μου.

» Ἐκαστος θὰ λάβῃ δέκα λίτρας καπνοῦ καὶ δύο ὀλλανδικὰς πίπας, τοῦ τελευταίου συρμοῦ, ἐφ' ὧν θὰ χαραχθῶσι τὸ ὄνομα μου, τὰ σύμβολά μου, καὶ ἡ χρονολογία τοῦ θανάτου μου.

» Συγγενεῖς, φίλοι καὶ προσκεκλημένοι εἰς τὴν κηδεῖάν μου θὰ εὐαρεστηθῶσι νὰ συνοδεύσωσι τὸ λείψανόν μου μέχρι τοῦ τάφου μου, φροντίζοντες νὰ μὴ ἀφήσωσι τὰς πίπας των νὰ σβεσθῶσι, τὰς ὑπῆλς ὁ ἐπιστάτης μου θὰ ἔσῃ εἰς τὴν διάθεσίν των.

» Ὅταν δὲ φθάσωσιν εἰς τὸ νεκροταφεῖον καὶ ἡ τελετὴ τελειώσῃ, ἕκαστος αὐτῶν ἄς εὐαρεστηθῇ νὰ ῥίψῃ ἐπὶ τοῦ τάφου μου τὴν τέφραν τῆς πίπας του.

» Οἱ ἐντόπιοι καὶ οἱ τῶν περιχώρων πτωχοὶ, οἵτινες ἤθελον συμμορφωθῇ μετὰ τὰς τελευταίας μου θελήσεις, θὰ λαμβάνωσι διὰ βίου καὶ κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου μου δέκα λίτρας καπνοῦ καὶ ἓν βρέλιον ζύθου καλῆς ποιότητος.

» Ὅσον δ' ἀφορᾷ προσωπικῶς ἐμέ, προσθέτει ὁ σεβασμιος Βάν Κλάες ἐπιθυμῶ ἵνα τὸ σῶμα μου τεθῇ ἐντὸς φερέτρου ἐκ ξύλου δρυὸς, κεκαλυμμένου ἐσωτερικῶς μετὰ τὰ ξύλα τῶν παλαιῶν μου κιβωτίων τῶν σιγάρων Ἀβάνας.

» Εἰς τὸ βᾶθος τοῦ φερέτρου, ἐν ᾧ θὰ τεθῇ τὸ σῶμά μου, περιτετυλιγμένον μετὰ σάβανον ἐξ Αἰγυπτιακοῦ λινοῦ, νὰ θέσωσιν ἓν κιβώτιον γαλλικοῦ καπνοῦ ὀνομαζομένου καποράλ, καὶ ἓν δέμα τοῦ παλαιοῦ μας ὀλλανδικοῦ καπνοῦ.

» Θέλω καὶ ἀπαιτῶ νὰ θέσωσιν εἰς τὸ πλευρόν μου τὴν πολυχάπητόν μου πίπαν, τὴν γρηᾷ τοῦ γέοντα, ὡς καὶ κουτία φωσφόρων, τοὺς πυρλίθους μου καὶ τεμάχιά τινα ὕψους. Τίς οἶδε τί δύναται νὰ συμβῇ; — παρατηρεῖ ἀπορηματικῶς ὁ Βάν Κλάες.

Εἰς στατιστικογράφος ἐδημοσίευσε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γενναίου τούτου ἀνθρώπου τοὺς ἀκολουθοῦντας ἀριθμοὺς, φανερώνοντας τὴν ποσότητα τῶν λιτρῶν ζύθου τὰς ὁποίας κατέπιε, καὶ τὴν τῶν κιλογράμμων τοῦ καπνοῦ, τὸν ὅποιον ἐκάπνισε κατὰ τὸ μακρὸν στάδιόν του, ἐννεήκοντα ἑτῶν.

Ὁ Βάν Κλάες ἔπινε καθ' ἑκάστην 15 λίτρας ζύθου καὶ ἐκάπνιζε 150 γραμμά. καπνοῦ. Ὁ-

θεν ἡ καθημερινὴ κατανάλωσις 150 γραμμά. καπνοῦ, ἐπὶ 80 ἔτη δίδει ὀλικὸν ποσὸν 4,383 κιλογράμμων, καὶ ἡ καθημερινὴ πόσις 15 λιτρῶν ζύθου φέρει κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον 438,300 λίτρας.

Ἡ μετριόφρων γλῶσσα τῆς ἀνδρίας εἶναι, ἂν ἴπῃς ἀνδρεῖος τὴν δεῖνα ἡμέραν· ἢ ἀλλ' ὁ λέγων «εἶμαι ὄνδρεϊς», δὲν γνωρίζει τί θὰ ᾔῃαι αὐρίαν· καὶ θεωρῶν ὡς ἰδικὴν του ἀξίαν ᾗν αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν δὲν ἔδωκε, ἀξίζει νὰ τὴν ἀπολέσῃ καθ' ἣν στιγμὴν παρίσταται ἀνάγκη νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς.

Ὁ φιλέκδικος Θεὸς εἶναι Θεὸς τῶν φαύλων.

J. J. ROUSSEAU.

Μέλλον, κηθὼς ἡ ἀστραπὴ τὸ σκότος ἐπεκτεῖνον,
Τῆς συμφορᾶς ὁ ἐμπαιγμὸς, ἰσχύς ἀδυναμίας,
Τὸ σκοτεινόν του πρόσωπον ἐπὶ τοῦ τάφου κλῖνον
Κ' ἐκεῖθεν θάλλον ὡς ἐλπίς κενὴ ἀθανασίας.

Δ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὑπάρχει εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων παράδοξόν τι αἰσθημα ὅπερ ὠθεῖ αὐτοὺς, ὡς εἰς ἡδονάς, εἰς τὰ θεάματα τῶν ποινῶν. Ζητοῦσι μετ' ἀποτροπαίου σπουδῆς νὰ συλλάβωσι τὴν ιδέαν τοῦ ὀλέθρου ἐπὶ τῶν ἡλλοιωμένων χαρακτήρων τοῦ μέλλοντος ν' ἀποθάνῃ, ὡς ἐὰν ἀποκάλυψις τις τοῦ οὐρανοῦ ἢ τοῦ ἄδου ἐμελλε ν' ἀναφανῇ, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἐκείνην στιγμὴν, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ταλαειπώρου ἐκείνου· ὡς ἵνα ἴδωσιν ὁποῖαν σκιὰν ῥίπτει ἡ πτέρυξ τοῦ ἐπὶ τινος ἀνθρωπίνης κεφαλῆς πλανωμένου θανάτου· ὡς ἵνα ἐξετάσωσι τί ἐναπολείπεται εἰς τὸν ἀνθρώπον ὅταν ἡ ἐλπίς τὸν ἐγκατέλειψε.